

A la tres

David González

dgonzalez@avui.cat

Pujol, Rubert, Maragall, el(s) 68...

“Arà què, a continuar amb el congrés d'Esquerra Republicana?” La pregunta no la fa cap dels periodistes que érem ahir a l'esmorzar-col·loqui del Centre d'Estudis Jordi Pujol. Ens la fa l'expresident en la conversa habitual amb els assistents al final de l'acte. Acaba d'acomiar-se del també expresident Pasqual Maragall, que s'havia incorporat a la sessió per sorpresa, mentre intervenia el convidat d'ahir, el filòsof, i amic, Xavier Rubert de Ventós. Feia poca estona que Rubert parlava dels immigrants, “alegals funcionals” a l'Europa del segle XXI, com ho van ser els jueus a l'Edat Mitjana o les prostitutes del Londres victorià. Pujol se l'escoltava i apareix Maragall. “Home! Està bé, això. Deixa'm saludar-te. Escolta Pasqual, benvingut, eh?”. “Vinc a escoltar”, li respon, i Rubert continua i Pujol el segueix atent, i Maragall pren notes. No, l'escena no era un gag de *Polònia*. Era grandesa. Grandesa de la política, del pensament, de la vida. Tres lluitadors de les idees demanant-se sobre les

“No, l'escena no era un gag de 'Polònia'. Era grandesa. Grandesa de la política. Del pensament. De la vida”

Comenta l'article a www.avui.cat/32926

seves certes, des de posicions que se saben contràries; un diàleg-lliçó total, amb Occident com a subjecte. Amb el(s) Maig(s) del 68 com a referent viscut. El maig de Pujol va ser molt abans del francès, i a la comissaria de Via Laietana, d'on va sortir amb la camisa “tacada de sang”; el de Rubert, a Mèxic, “jo li vaig portar les pistoles a Marcel·lí Perelló [un dels líders estudiantils, de pares exiliats catalans], perquè es defensés [dels paramilitars]”; el 68 *avant la lettre* que sempre es respirava a casa dels Maragall, “on des de feia molts anys es parlava del *libre desarrollo del propio yo*”. La casa on Jordi Maragall, pare de Pasqual, rebia al seu amic Jordi Pujol. “Adorno va morir sis dies després que una noia (esperit del 68) se li pugés a la taula i li fes un estriptís” [Rubert] “Això sí que va ser un màrtir!” [Pujol] És possible un altre 68? “Obama prova que hi pot haver canvi sense fer la revolució” [Maragall] “L'Europa del 68 era molt optimista, vivia molt còmoda. Ara no. Ara hi ha les pors” [Pujol] Doncs no, president, avui no parlarem del congrés d'Esquerra Republicana.

EDITORIAL

Aturada amb efectes indesitjats

■ L'aturada de transportistes s'ha consolidat en les últimes hores i s'estén territorialment, també a Espanya, Portugal i França. Ahir els Mossos d'Esquadra van desbloquejar la frontera de la Jonquera. Mentrestant, la Policia Nacional va acompanyar una caravana de 54 camions de Lleida en direcció al port de Tarragona perquè hi carreguessin matèries necessàries, per exemple, per fabricar pinso i alimentar els animals de les granges catalanes. De fet, els Mossos ja han donat protecció a més de 500 camions des de dimarts perquè distribueixin combustible, aliments i material hospitalari, entre altres coses. La brutalitat de l'aturada i els efectes puntuals en algunes zones i alguns serveis ha causat una sensació de pànic generalitzat.

Les conseqüències negatives sobre la distribució d'aliments frescos han arribat a alguns comerços minoristes i milers de consumidors s'han llançat a comprar productes de primera necessitat. Això ha portat l'escassetat a alguns supermercats i un augment dels preus del tot desorbitat. Ahir el preu de les alberginies, els carbassons, els maduixots i el marisc es va triplicar respecte a la setmana anterior en la venda al major a Mercabarna. Aquest és el primer efecte indesitjat i que més de prop toca bona part de la població de Catalunya. L'aturada propiciada per una minoria de transportistes afecta fins a aquest punt la totalitat dels ciutadans.

Un sector seriosament afectat per la vaga és el de la fruita, que acabarà perdent tres milions d'euros setmanals mentre durin les protestes. Per no parlar de les víctimes mortals de l'aturada: dos membres dels piquets van morir abans d'ahir en ser atropellats per vehicles que intentaven interceptar, a Lisboa i a Granada. Si a aquestes morts hi afegim els vehicles cremats, els sabotatges i les agressions contra aquells que lliurement no volien secundar la protesta, ens trobem davant d'un problema d'ordre públic. Més que una reivindicació laboral o una protesta econòmica, estem davant una onada d'aldarulls, amb violència i bretolades incloses.

Les cares de les notícies

PRIMER MINISTRE BRITÀNIC

Gordon Brown

Se'n surt... pels pèls

Tenia totes les de perdre... però se n'ha sortit. La rebel·lió de part dels diputats laboristes britànics hauria pogut forçar Brown a perdre una important votació al Parlament de Westminster. Només li hauria faltat això al crític i impopular primer ministre, que no acaba de sortir-se'n a l'hora de guanyar simpaties en una població cada cop més seduïda pel seu rival conservador, David Cameron.

REG. D'HISENDA DE BARCELONA

Jordi William Carnes

Mercat obert a la tarda

L'Ajuntament de Barcelona actualitzarà la normativa perquè els mercats puguin obrir cada tarda. Aquesta era una demanda dels compradors -i de part dels venedors- que necessitava una regulació del consistori municipal. Ara serà cada parada la que decidirà si obre cada tarda o només dijous i divendres, com ja es fa en bona part dels mercats de la ciutat.

DIRECTOR PER A ESPANYA D'AIR BERLIN

Álvaro Middelmann

Air Berlin no tanca la crisi del català

Bones paraules, però cap compromís. Ahir es van reunir el president de les Illes, Francesc Antich, i el director d'Air Berlin per a Espanya, Álvaro Middelmann. De la trobada en va sortir el compromís de la companyia aèria de fer servir el català en les seves comunicacions amb els clients. Però no es va aclarir ni quan, ni en quines circumstàncies. Antich i Middelmann van donar per tancada la polèmica, però el representant d'Air Berlin no es va disculpar ni va rectificar les declaracions del màxim dirigent de la companyia en què acusava el govern balear d'imposar la llengua catalana.

ACTRIU

Sílvia Munt

Darrere la càmera

Actriu, i des d'ara, també directora. *Pretextos*, de Sílvia Munt, el seu primer llargmetratge de ficció, s'estrena demà. I, a més a més, de dirigir-lo i ser coautora del guió, també la protagonitza amb un conjunt d'actors catalans. És una història d'una parella en crisi, i també hi intervé Ramon Madaula, parella de l'autora a la vida real. De moment ja té dos premis.

L'ha dita grossa

“Hi ha hagut un retard, hi ha hagut una pròrroga [per publicar les balances fiscals]. Ara donaré una data, el 15 de juliol”

José Luis Rodríguez Zapatero

PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL